

opusdei.org

Vyslyšené prosby Encarnitě

Některé vyslyšené prosby,
udělené na přímluvu Encarnity
Ortega Pardo

26.06.2011

V červenci 2004 jsem se dozvěděl, že jeden můj přítel (Rufino) utrpěl kardiovaskulární příhodu, když se účastnil sportovního rybolovu ve starém přístavu San Sebastián (Guipúzcoa, Španělsko). Je velmi komunikativní, ve své rodině překypuje radostí. Poznal jsem ho brzy potom, co jsem se přestěhoval

do San Sebastianu. Na ulici se se mnou pozdravil a vyprávěl mi o svém dědečku, lékaři, supernumeráři Opus Dei, který již nebyl mezi námi.

Byl jsem velmi zarmoucen, když jsem se o této události dozvěděl. Lékaři předvíдали, že asi nepřežije, a pokud se dostane z kómatu, nebude se moci pohybovat, jelikož zdravotní služba přijela pozdě a mozek zůstal příliš dlouho bez výživy.

Někdy v červenci se mi dostala do rukou kartička pro soukromou zbožnost ke služebnici Boží Encarnitě Ortega. Požádal jsem ji o přímluvu, aby se můj přítel zotavil. Byla to první prosba, o kterou jsem tuto služebnici Boží žádal. Obrátil jsem se na Encarnitu a v modlitbě jsem jí řekl přibližně tato slova: „Encarnito, ty, která jsi si vyslechla tolik trápení a soužení od žen z prelatury, pomoz mamince Rufa a

popros Pána, aby se tento můj přítel ze všeho uzdravil“.

Kromě této modlitby jsem odporoučel jeho zdraví, zvláště v den 16. července, památce Panny Marie Karmelské. O několik dní později jsem se dozvěděl, že se zotavuje a už mluví. Lékaři řekli jeho rodičům, že je to zázrak. Také jsem slyšel, že provedli chirurgický zákrok, aby se posílilo jeho srdce. Nyní, pokud vím, vede normální život.

Protože si myslím, že přímluva Encarnity Ortega měla hodně společného s tímto příběhem, předávám ho do Kanceláře pro případy blahořečení a svatořečení prelatury Opus Dei.

R.H.U.

San Sebastián, Španělsko

Potkala jsem jednu přítelkyni, která byla velmi skleslá. Její rodinná

situace byla neudržitelná kvůli dospívajícímu synu a problémům, jež doma způsoboval. Tato situace trvala měsíce a má přítelkyně to už nemohla vydržet. Poprosila jsem proto Encarnitu, aby se věci vyřešily. O několik dní později mi řekla, že to, co se stalo, byl zázrak: syn byl milý, soustředil se na studium, pro které se rozhodl, a problémy s ním v domácnosti zmizely.

Píšu proto, že tato změna byla tak neuvěřitelná.

A.G.A.

Gijón, Španělsko

Už více než rok žije s mou matkou jedna dívka z Indie. Měla by si vybrat téměř dva měsíce prázdnin a na tuto dobu chce odjet do své země. Hledala jsem někoho, kdo by ji mohl v této době nahradit. Protože jsem nikoho nenašla, rozhodli jsme se s mým

bratrem, že si tuto dobu mezi sebe rozdělíme.

První, kdo měl jít, jsem byla já. Okamžitě jsem si uvědomila, že mezi péčí o ni a každodenní prací nemám žádný volný čas. Začala jsem hledat někoho, kdo by mi pomohl, a především toho, kdo by mohl zůstat, až já odejdu. Úkol to nebyl vůbec snadný vzhledem k prázdninové době v měsících červenci a srpnu.

Během prvních čtrnácti dní jsem nikoho nenašla. Na konci této doby jsem dostala kartičku Encarnity, protože mám ve zvyku jí svěřovat všechny záležitosti týkající se mé matky. Řekla jsem jí, aby mi našla někoho, koho bych mohla zaměstnat. Patnáctého dne modliteb jsem našla jednu úžasnou osobu, která neměla žádné problémy s časovým rozvrhem, pouze musela odjet do své země ve dnech 9., 15. a 25. srpna. První dva termíny uběhly, aniž by si

vůbec nějakou cestu zařídila, a hodlá odjet, až se vrátí ta předešlá dívka.

Jsem Encarnitě moc vděčná.

C.R.S.

Sant Cugat del Vallés (Barcelona, Španělsko)

Je to již čtrnáct dní, co jsem začal prosit Encarnitu, aby pracoviště mé sestry přemístili co nejbližší Jaénu, kde bydlí, anebo, pokud je to možné, přímo do tohoto města. Už čtyři roky má stálé zaměstnání ve městě Cazorla. Kvůli její situaci je pro ni velmi obtížné cestovat každý týden do tohoto města.

Kromě toho má i jiné rodinné problémy, které si vyžadují, aby žila ve svém domě v Jaénu. Už několikrát jí bylo slíbeno přemístění, ale nikdy se to neuskutečnilo. Letos, ještě před začátkem školního roku, mě napadlo, že by nám mohla pomoci Encarnita.

Začal jsem nověnu, ve kterém jsem ji prosil, aby se na jejím konci vše vyřešilo. Za sedm dní se objevila možnost přestěhování do Martosu, který je 20km od Jaénu. Za čtrnáct dní řekli mé sestře, že má místo na střední škole přímo ve městě.

Vyprávím tento příběh mnoha lidem, aby se také neváhali obrátit o pomoc k Encarnitě.

M.P.G.A.

Jaén

Mám sestru, které se vede ekonomicky velmi špatně kvůli odloučení od manžela. S obrovským úsilím podporovala svou dceru, ale nyní v 51 letech už nemá síly, aby dál bojovala. Práce, kterou má, není vzhledem k jejímu věku vhodná.

Poprosila jsem Encarnitu o nemožné: aby jí našla práci, která je pro ni vhodná, a také aby si mohla odpočinout od neustálého napětí. Za

pár týdnů zavolali sestře z jednoho podniku, aby nastoupila. Opakuji, že je to velký dar, vezme-li se do úvahy její věk. Jsem za to velmi vděčná.

C.V.M.

Valencia

Děkuji Bohu za přímluvu Encarnity Ortega, že se obrátil můj otec, který byl již dlouho vzdálen od katolické víry. V červenci 2004 měl operaci nohy a svěřovala jsem Encarnitě jeho fyzické zotavení. Věděla jsem, že je to obtížná prosba, ale nevzdala jsem se a dál jsem prosila Boha za jeho tělesné uzdravení a, pokud by to nebylo možné, uzdravení duchovní. Otec se dále podrobuje léčení, aby se jeho noha zacelila, ale k mému překvapení a radosti jsem se v září 2005 dozvěděla, že se rozhodl vrátit do katolické církve a svátostem. Věřím, že Encarnita mému otci v tomto obrácení se k Bohu pomohla.

D.M.E.

Řím

Jedna z mých vnuček žila spolu se svými rodiči a devíti sourozenci na venkově blízko Mar del Plata. Má nezdolnou a pyšnou povahu, k rodičům se chová špatně a hodně odmlouvá. V 18 letech chtěla odejít sama do Mar del Plata, ale její rodiče s tím kategoricky nesouhlasili a tak čekala, až jí bude 21 let.

Přestože jí otec řekl, že pokud odejde, už ji nikdy zpátky domů nepřijme, odešla hned první den, když jí bylo 21. V Mar del Plata byla rok a půl, aniž by si našla nějaké stálé zaměstnání. Bydlela na ubytovnách nebo u přítelkyní. Nikdy se jí nevyplatily ty drobné práce, které sehnala. Proto odjela k babičce do Buenos Aires. Přijala ji, ale vždy jí dávala najevo, že se nechová správně, a že si bude muset najít práci a místo, kdy by mohla žít. Protože

jsem byla vystrašená životem, který má vnučka daleko od rodiny vedla, svěřila jsem ji Encarnitě.

Po příjezdu do Buenos Aires byla dva měsíce u mě a podařilo se jí najít stálou práci v domově důchodců, který vedly sestry jedné kongregace, a kde měla dobrý plat, bydlení i jídlo. To, že přišla hledat útočiště u své babičky a že našla práci, aniž by pro to ona anebo my něco učinili, přičítám přímluvě Encarnity. Jsem jí moc vděčná a dál jí odporučím všechny své vnuky.

M.B.M

Buenos Aires

Mám sestřenici, dobrou kamarádku, která před několika lety onemocněla na rakovinu. Byla pod stálým lékařským dohledem a v poslední době se její stav zhoršil: měla pohrudniční výpotky, dostávala kyslík atd. Považuje se za katoličku,

ale nebyla u zpovědi ani nechodila v neděli na mši. Při jedné příležitosti jsem s ní mluvila o svátosti smíření, o účasti na mši svaté a o tom, aby obnovila život víry a obracela se na Pannu Marii na Sloupu (del Pilar), kterou si uctívala.

Začala jsem nověnu k Encarnitě, každý den jsem se modlila kartičku. U příležitosti výročí v rodině jsem s ní promluvila a řekla mi, že mé modlitby začínají mít účinek.

Docházela do kostela Pilar a zpovídala se. Dále se denně modlím a prosím o její zdraví fyzické i duchovní, ale první milost jsem už dostala, a proto píšu toto svědectví.

C.A.M.

Vitoria (Álava)

Můj bratr je v obtížné ekonomické situaci. Odporoučím ho Encarnitě a prosím ji, aby nás osvítila, jaké prostředky máme použít, abychom

tento problém zmírnili. Moje švagrová má vysoký stupeň pracovní invalidity. Protože před časem pracovali několik let ve Švýcarsku, rozhodli se tuto záležitost vyřešit tak, že si v této zemi požádali o invalidní důchod odpovídající odpracovaným rokům. Několik měsíců čekali, než jim přišla kladná odpověď, i když ne podle stupně invalidity, kterou má. Pro mě je to výsledek modlitby k Encarnitě. To, že si můj bratr podal žádost a že byla schválena, pokládám za milost, kterou nám Bůh dává na přímluvu Encarnity.

Nevíme, jaká to bude částka, protože tam byli málo let, a také je třeba čekat několik měsíců, než výplata nabude účinnosti. Ale všechno, co se dosud událo, nám udělalo velkou radost, a já jsem Encarnitě velmi vděčná.

C.O.B.

Santiago de Compostela

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
vyslysene-prosby-9/](https://opusdei.org/cs-cz/article/vyslysene-prosby-9/) (11.04.2025)